

Arrest

nr. 118 463 van 6 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 10 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 augustus 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 september 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster en haar Belgische partner leggen op 19 februari 2013 te Roosdaal een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Tevens op 19 februari 2013 dient verzoekster een aanvraag in om, in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap, in het bezit te worden gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 14 augustus 2013 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 20 augustus 2013 ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19.02.2013 werd ingediend door:

[...]

Nationaliteit: Brazilië

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;...'

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- meerdere niet-digitaal gedateerde foto's: deze foto's zijn weliswaar van een handgeschreven datum voorzien, welke echter niet op hun feitelijke en waarachtigheid kunnen getoetst worden. Bijgevolg kan er niet met zekerheid nagegaan worden wanneer deze foto's genomen werden, en kunnen deze niet aanvaard worden als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen. Immers, ze tonen niet aan dat betrokkenen elkaar ten minste 2 jaar voor de aanvraag kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen.*
- twee verklaringen op eer door derden dd. 28.01.2013 en 29.01.2013 m.b.t. de aangehaalde relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon. Echter, gezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijke en waarachtigheid kan getoetst worden, kunnen deze niet in overweging genomen worden als bewijs van een duurzame en stabiele relatie van tenminste twee jaar.*
- elektronische berichten vanaf 12.07.2011: deze berichten zijn te recent om aanvaard te worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen. Immers, ze tonen niet aan dat betrokkenen elkaar ten minste 2 jaar voor de aanvraag kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben*
- bewijzen vliegtuigtickets (Brussel - Valencia dd. 22.03.2012/26.03.2012 en Brussel-Lissabon-Rio De Janeiro dd. 02.07.2012): deze documenten zijn te recent om aanvaard te worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen. Immers, ze tonen niet aan dat betrokkenen elkaar ten minste 2 jaar voor de aanvraag kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben*

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, § 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 40bis, § 2, eerste lid 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Zij licht het middel als volgt toe:

"Verzoekster heeft het recht tot vestiging in BELGI in het kader van de wettelijke samenwoning als partner van een Belgische onderdaan conform het artikel 40 Bis §2,2 van de wet van 15/12/1980;

Artikel 40 Bis § 2.2° bepaalt:

[...]

Partijen hebben elkaar voor de eerste maal ontmoet in april 2011 ;

Zij kwam naar BELGIE in het kader van fille au pair bij een familie in GAASBEEK;

Ze ontmoeten elkaar meer dan drie maal tussen april 2011 en april 2012;

Ze vormden een koppel vanaf november 2011 ;

Nadien vertrok de Heer [...] éénmaal naar BRAZILIE op 02/07/2012 voor drie weken waar ze samengeleefd hebben en ze zijn tweemaal samen op vakantie getrokken op 22/03/2012 en 27/12/2012;

Verzoekster kwam terug naar BELGIE op 25/12/2012 om da definitief samen te wonen met de Heer[...];

Er is voldoende bewezen dat ze elkaar kennen sinds april 2011, dus meer dan twee jaar, en ze mekaar tientallen malen gezien hebben voor hun samenwoont, dus meer dan 45 dagen;

Hun relatie duurt nu meer dan twee jaren en één half;

Ze hebben op een onbetwistbare manier hun relatie aangetoond met fotos's genomen in BELGIE en in BRAZILIE (zie bijlagen); [...]"

2.2. Artikel 40bis, §§ 2 en 4 van de Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de niet-Belgische partner van een Belgische onderdaan, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Belgische onderdaan een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan eenentwintig jaar zijn, ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.

Overeenkomstig artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, a) van de Vreemdelingenwet is het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aangetoond:

"- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand

aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;”.

In casu weigert de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de aanvraag om in het bezit te worden gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie omwille van het gegeven dat verzoekster niet heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie te onderhouden met haar Belgische partner, nu niet werd aangetoond dat zij ofwel reeds één jaar onafgebroken hebben samengeleefd voorafgaand aan de aanvraag ofwel elkaar reeds twee jaar voorafgaand aan de aanvraag kennen en elkaar drie maal hebben ontmoet, waarbij deze ontmoetingen ten minste vijfenveertig dagen omvatten ofwel een gemeenschappelijk kind hebben.

Verzoekster betwist in wezen niet dat er op het ogenblik van de aanvraag nog geen sprake was van een onafgebroken samenwoning gedurende minstens één jaar. Er blijkt evenmin dat verzoekster en haar partner een gemeenschappelijk kind hebben. Verzoekster geeft wel aan van oordeel te zijn dat zij en haar partner voldoen aan de voorwaarde dat zij elkaar reeds minstens twee jaar kennen waarbij er sprake is van minstens drie ontmoetingen die in totaal 45 dagen of meer betreffen. Verzoekster gaat er met haar uiteenzetting evenwel aan voorbij dat ook deze voorwaarde dient te zijn vervuld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. *In casu* diende verzoekster haar aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in op 19 februari 2013. Zij diende bijgevolg aan te tonen dat zij haar partner reeds kende sinds 19 februari 2011. Verzoekster erkent evenwel dat zij haar partner pas voor het eerst ontmoette in april 2011. Dit komt ook overeen met de gegevens van het administratief dossier, nu daaruit blijkt dat zij pas op 7 april 2011 via Lissabon, Portugal, de Schengenruimte binnenkwam voorzien van een paspoort met een visum type D geldig voor één jaar.

Er kan aldus niet worden aangenomen dat verweerder het artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet heeft miskend waar hij de voorgelegde stukken ter staving van het duurzaam en stabiel karakter van de relatie niet heeft weerhouden. Het gegeven dat er voorafgaand aan de aanvraag wel sprake zou zijn geweest van minstens drie ontmoetingen waarbij deze ontmoetingen 45 dagen of meer betreffen, vermag geen afbreuk te doen aan de vaststelling in de beslissing dat niet blijkt dat de partners elkaar reeds twee jaar kenden voorafgaand aan de aanvraag. Het betreft hier immers cumulatieve voorwaarden.

Een schending van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS